

മദിരോത്സവം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ.
ഇടപ്പള്ളി.

പ്രസാധകന്മാർ:
പി. കെ. ബ്രദേഴ്സ്,
കോഴിക്കോട്.

വില രണ്ടുപ്രതിക.

Composed in Medom 1110.

First Impression in Mithunam 1122.

(Copies 1000)

ALL RIGHTS STRICTLY RESERVED AND KEPT BY

Mrs. SREEDEVI CHANGAMPUZHA

"SREE DEVI MANDIRAM"

EDAPPALLY.

(N. TRAVANCORE.)

39288

PRINTED AT
THE PRAKASA KAUMUDI PRINTING WORKS, CALICUT.

To
POOKAT SANJEEVI Esq.,
CALICUT.

This Poem is Inscribed as a token of
FRIENDSHIP AND LOVE.

EDAPPALLY, }
8—7—1947. }

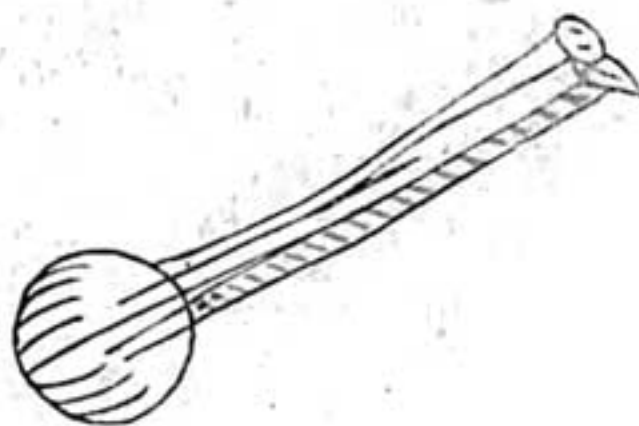
CHANGAMPUZHA.

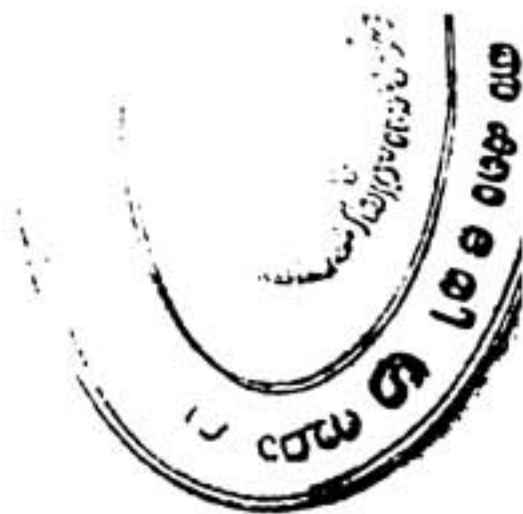
നിരുപമമൊരു കാവ്യം, പൂമരളായ, പാത്രം
നിറയെ മധുരമദ്യം, വല്ലഭം തെല്ലു ഭോജ്യം,
ഉരുവനഭീവി, ഗാനം പെയ്തുപെയ്തോമനേ, നീ
പുറകിലു,മിവന്നെന്ന് കാണാം ദേവലോകം!

കാമർവ്വതാം

ഒന്നാം ഭാഗം

പകൽ പോയി, പടിഞ്ഞാറെക്കൂടി-
രൊളി മറവായി
പകരമൊരിരവിത-
ണ്ടുണക്യായി.
പഥിക, നീ തളൻല്ലോ, വരു,
നമുക്കൊരുമിച്ചി-
പ്പുളക്കൊളിപ്പുഴവക്കി-
ലിരിക്കാമല്ലോ!

ഞ്ഞുപോയ് ചൂടുമായന്തി-
 യോളം പലത,മി-
 കാടത്തുവഞ്ചിയിലേറി-
 പ്പലവഴിയായ്;
 അവഗണിച്ചിരുളിനെ,പ്പല-
 വഴിയെക്കണ്ടോ പോയോ-
 രവരുടെ കഥയിപ്പോ-
 ളാരറിയുന്നു!

ചൊരിവെയിൽച്ചുട്ടമണൽപ്പുറ-
 മവരണിയിച്ച
 ചരണമുദ്രകളെല്ലാം
 മറന്നുപോയി,
 കൊടുഭാഹവിവശമാ, യവ-
 ങ്ങടെ വിയപ്പുനീർ
 കുടുകുടുകുടിച്ചതേ
 മറന്നുപോയി.

മറയട്ടെ, മറയട്ടെ, സക-
 ലതും മറവിയിൽ
 മരണത്തിൽ സമസ്തവും
 മരവിയ്ക്കട്ടെ;
 അതുകൊണ്ടു നമുക്കെന്തു?—കര-
 യുണോ?—വരു, വന്നി-
 പ്പതുപൂക്കൾ പൊഴിക്കും
 പുഞ്ചിരികൾ നോക്കൂ!

്കരളല്ലേ, നെടുവീർപ്പിൽ നട-
 വഴിയുണ്ടെന്നങ്ങ-
 മൊത്തനാളും വെടില്ലാതെ-
 ക്കിനാവു പോലും.
 അല്ലമല്ലേ നേർമുളു ചിരി-
 ല്ലുവാൻ തന്നെ നമു-
 ക്കൊപ്പം കേൾക്കേണ്ട
 കളഞ്ഞീടാമോ?

പഷ്ടകാലം കഴിഞ്ഞെന്നോ, പൂങ്ക-
 യിൽ പോയ് മറഞ്ഞെന്നോ,
 നിഷ്ഠുരമാണിനിയത്തെ-
 ക്കൊതിയ്ക്കു ലെന്നോ?
 നീ വിഷാദിയ്ക്കേണ്ട, നിനക്കുള്ള-
 ഴിഞ്ഞു ചിരിയ്ക്കാ, നീ
 'ഭാവി'യെന്നുതാഴ്ചമൊന്നു
 മറക്കാൻ നോക്കൂ!

എ ഈ കഷ്ട, 'മിന്ന' നിൻനേർക്കാത്ത-
 മോദം നീട്ടിട്ടു, മീ
 മുന്തിരിച്ചാർ കുടിക്കാൻ, നി
 മടിക്കയാണോ?
 ചതിച്ചീടും നിന്നെയെന്നോ 'നാളെ'?—
 യാളെ, നീ, യതിനാൽ
 ചകിതനാ 'യിന്നി'ൻ മദ്യം
 തട്ടിനീക്കൊല്ലേ!

ഇന്നുപ്രഭാതം! നമ്മുടെ വാടക
കടംകൊടുത്തു!

നിന്നെയും കണ്ടിട്ടില്ല-
ചൊല്ലിയിട്ടില്ല!

എന്നിട്ടും, നീയിന്നതിനെക്കുറി-
ച്ചൊത്തും, കണ്ണുനീരിൽ-
പ്പിന്നെയും കണ്ടിട്ടില്ല, നി-
ന്നെയൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ല!

വർത്തമാനവൈജയന്തി നിൻവ-
 ഴിയിൽപ്പറപ്പിയ്ക്കൂ
 വർത്തമാനമദ്യംകുടി-
 ച്ചാത്തുമദിയ്ക്കൂ!
 കഷ്ടമല്ലേ, ഭൂതഭാവിചിന്ത-
 കൊണ്ടു വെറും മഞ്ഞു-
 കട്ടപോൽ, നിൻ ജീവരക്ത-
 മുറഞ്ഞുപോയാൽ ?

൨൧൦ ബനങ്ങളുനമാത്രം വെമ്പി-
 വെമ്പിത്തുളുമ്പും, നിൻ
 ചുണ്ടു രണ്ടുമെന്നെന്നെയ്ക്കു-
 മടഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ,
 നിന്നെയോർക്കാനാരുകാണും?-നി-
 യതിനാൽ, നിനക്കുള്ള
 നിർവൃതികളൊന്നുപോലും
 ബാക്കിവെക്കൊല്ലേ !

(ഒ)

നന്ദിയ്ക്കു നാലുപാടും വീശിടും
 മണിയൊലികൾ
 വാനിലോളം പൊങ്ങിപ്പൊങ്ങി
 മുഴങ്ങുന്നേരം,
 നീയും നിന്റെ നെടുവീപ്പും!—നാണ-
 മാകുന്നില്ലേ?—കഷ്ടം!
 നേരമായ്; ചേഗമാകട്ടേ,
 തുറക്കു വാതിൽ!

നിർവൃതി നിൻകതകിന്മേൽമുട്ടി-
 മുട്ടിവിളിയ്ക്കുന്നു
 നിർപ്പിശങ്ക,മെന്നിട്ടും, നീ
 നിരൂപിയ്ക്കുന്നു.
 വെളിച്ചത്തു വന്നുനിന്ന വാസ്ത-
 വത്തെ വിഗണിച്ചു
 വിളിയ്ക്കയാണിരുളിൽ നീ-
 യവാസ്തവത്തെ !

ന

മ്മളെല്ലാവരും കേൾക്കെ,പ്പോയ-

വസനാത്തിലൊതു

മൃഗമാക്കുകയിലോരോ

പാട്ടുകൾ പാടി!

ഇന്നതിന്റെ ഗാനമെങ്ങോ,ണിനാ-

തിന്റെ നാമമെങ്ങോ-

ണിന്ന-ശരി-യിനത്തുത-

നൊവിടെപ്പോയി?

ആരറിഞ്ഞു, കഷ്ടമാരിസ്സുത്പ-
 ത്തിൻ മുഖത്തിലേവം
 നേരിയോരീ മുഴുപടം
 വാരിയെറിഞ്ഞു ?
 വ്യക്തമല്ല കാൺമതൊന്നും, മുടൽ
 മഞ്ഞാണെവിടേയും
 ശക്തിയില്ല നമുക്കതു
 നീക്കിനിർത്താനും !

എന്തുകൊണ്ട് !—സ്വപ്നമാണിജ്ജീവി-
 ത,മാകട്ടെ,യതി-
 ലെന്തിന്നു പിന്നെയുമിദം
 മായികോന്മാദം ?
 ഹന്ത, നമ്മളബലന്മാർ, വിധി-
 യുടെ ചെങ്കുനലിൽ
 വെന്തു ചിറകടിച്ചീടും
 ശലഭകണ്ഠം !

എത്രയെത്ര മനോരാജ്യം പൂത്തു-
 പൂത്തുലുസിയ്ക്കട്ടേ
 എത്രയോമൽപ്രതീക്ഷകൾ
 തളിരിടട്ടെ !—
 കാലത്തിന്നു കനിവില്ല, നിന്നെയു-
 മെന്നെയു, മൊന്നു
 പോ, ലതെന്നെങ്കിലു, മയ്യോ,
 കബളിപ്പിയ്ക്കും !

പരാജയ പാദപാത വിന-
 തമാം ശിരസ്സുമായ്-
 ചൂരാചര പരിചാടി-
 ക്രമജരഭനോക്കി
 നിഹതൻ നീ കരയുന്നു, നിരാശ-
 യിലെറിയുന്നു
 നിയതം നീ നീറിപ്പൊലി-
 ണ്തടിഞ്ഞീടുന്നു !

അ നഭവം മുളകുക്കുത്തിത്തറ-
 ചു,നിൻ ജീവിതത്തിൽ
 മിന്നത്തമാർത്തടം രക്തം
 വമിയ്ക്കും നേരം,
 അരികിൽവന്നു തൊന്നൊപ്പിത്തഴു-
 ക്കുവാ,നനുരാഗ-
 തരളമാം സാന്ത്വനമൊ-
 ന്നൊവിടുകൊണം ?

ഭയനീയം തന്നെ നിന്റെ ചരിതം;—

നീ നിസ്സഹായൻ
 നിയതിനിരാശി നീന്തി-
 ത്തളർന്നുപോവാൻ,
 നേർക്കു മറുകരയിലും വെറും
 മരുഭൂമിയല്ലെ-
 ന്നാക്കറിയാം?—മരണത്തെ
 വിശ്വസിച്ചാലോ!

അ സ്ഥിക്രമകുലപ്പടങ്ങൾ ചവുട്ടി
 മേലോട്ടുപോയി-
 ട്രൂപ്പുദയക്കൊടുമുടി
 കയറിയോരും,
 അസ്ഥിക്രമമായിത്തകർന്നാടിഞ്ഞു
 താഴത്തു വീണ്ടും-
 അസ്ഥിരമാണസ്ഥിര,മി-
 ജ്ജഗത്തിലെത്തും !

എ വിടന്നോ വന്നവർനാ,മെവി-
 ടെയോ ചെന്നിടേണ്ടോ-
 റിവിടെയൊരല്പമാത്ര-
 വിശ്രമം ചെയ്തോർ
 നമുക്കെന്താണവകാശം, നമു-
 കെന്താണധികാരം
 വിമർശിക്കാൻ വിധിയുടെ
 വിധിത്സിതങ്ങൾ ?

ത്വപവിന്താകവചിത യുക്തി-
 വാദപടുകുരന്തൻ
 ബുദ്ധിശക്തിയെത്രമാത്ര-
 മെതിത്തുനോക്കി
 മുക്തിനേടാൻ വിധിയുടൊക്കമ-
 ത്തിൽനിന്നു, കഷ്ട-
 മെത്രമാത്രമവർക്കെന്നാൽ
 വിജയം കിട്ടി ?

െരു കാലത്തോമനത്തം മഴ-
 വില്ലു വീശി വീശി-
 ചിരിച്ച പൂങ്കവിൾക്കൂമ്പും
 വിളർത്തുപോയി.
 തരണീമരുടെ പച്ച ദിവ-
 സങ്ങളൊന്നൊന്നായി-
 ചിറകടിച്ചടിച്ചൊക്കെ-
 പ്പറന്നു പോയി !

തരമില്ല കൊതിയ്ക്കാനും — കഷ്ട-
 മല്ലേ ? — നമുക്കവ
 തിരിച്ചടുത്തണയുമെ-
 ന്നൊരിക്കൽകൂടി
 കഴിഞ്ഞവ കഴിഞ്ഞവ തന്നെ
 യെന്നെന്നായ്ക്കൂ, മയ്യോ,
 കഴിയൽ ! — ആപ്പദം പോലും
 കരയലല്ലേ ?

കഴിയുന്ന പകൽ, പിന്നെക്കഴി-
 യുന്ന നിശ; വേനൽ
 കഴിയുന്ന, കഴിയുന്ന
 വർഷവും വേനം.
 കഴിയുന്ന വത്സരങ്ങൾ, കഴി-
 യുന്ന ജീവിതങ്ങൾ-
 കഴിയുന്ന, കഴിയുന്ന,
 ജഗത്തിലെത്തും !

ഇന്നലെ വിടൻടൻ ചൊവ്വ-
 നീർപ്പുവിനെക്കുറി-
 ചിന്ന പാടുന്നില്ലൊരൊറ-
 പ്പുകയിൽ പോലും !
 നന്ന, നിനക്കറിഞ്ഞിടാം ദീന-
 മാമിപ്പമോത്ഥം
 പിന്നെ, നീയില്ലെപ്പോ കണ്ണ-
 നീരിനെത്താത്ഥം ?

ഇന്നു നിന്റെ ദിവസമാ, ഞനൃ-
 ചിന്തയ്ക്കുധീനനാ-
 യിന്നു നിന്റെ മുന്തിരി നീ-
 യുപേക്ഷിക്കൊല്ലേ !
 കണ്ണനീർ പെയ്തതിൽക്കലപ്പിയ-
 ററിടാ, തുടനപ്പൊൻ-
 കിണ്ണമെടുത്തൊറ്റ മോന്തിൽ-
 കൂടിച്ചു വെയ്ക്കൂ !

െര വഴക്കു പൂർത്തിയാക്കി-
 നീക്കം ചെയ്ത, മറ്റു-
 കരുതാനില്ലാത്ത കൈ-
 ലെത്തിയതല്ലേ ?
 മരണത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കയ്പു-
 മാത്രം വാങ്ങ — സത്യ-
 മറിഞ്ഞു, ക്രൂരമാ ! — ഹാ, നീ
 വിധിയിലായില്ലേ ?

അതുവേണ്ട, വേറൊന്നിനിക്കിട്ടു-

മെന്നാശിച്ചു, കര-

ഗതമായതെടുത്തു നീ

കളഞ്ഞിടേണ്ട!

ലഭിച്ചോട്ടു ലഭിച്ചതു ലഭി-

യ്ക്കുമ്പോൾ, ഉതിനിന്നു

ലഭിച്ചതു പാഴിലാക്കി-

ക്കളയണോ നീ?

63. ട്രധികം കരഞ്ഞിട്ടുണ്ടെൻ
 ജീവിത മരുഭൂവിൽ-
 പച്ചപിടിയ്ക്കുമെന്നോത്തു
 പണ്ടൊക്കെ ഞാനും.

എന്നിട്ടുമെന്തായി?—സുഖം തുളു-
 ന്വിയ നിമേഷങ്ങ-
 ളൊന്നൊന്നായെൻ മുന്നിൽ പാഴായ്-
 പോയതു മാത്രം !

ഈ ലഘുജീവിതമാകും കളി-
 പന്തിട്ടടിപ്പതു
 കാലത്തിന്റെ വെറുമൊരു
 വിനോദം മാത്രം.
 അതു നീണ്ടു നില്ക്കിലെന്താണല്ല-
 മാത്രമാകിലെന്താ-
 ണതിനും നിനക്കും തമ്മി-
 ലില്ലല്ലോ ബന്ധം !

പാ രസ്യർ ശുഭമാകും മായ-
 മയച്ഛായകൾ തൻ
 പാദമാർദ്യത്തിനു പിൻപേ
 പാഞ്ഞിടും നിന്നെ,
 മാറി മാറി വലിയുമാണ.നാ-
 രതം പരശ്ശതം
 മായികബന്ധങ്ങളുടെ
 കാന്തസൂചികൾ !

താ രാമണിക്കുമിളകൾ നരി-
 യിടം സുരഗംഗാ
 തീരഭൂവിലലയുമാ
 വെളിച്ചം നോക്കി,
 കൂരിരുളിലിരുന്നു നീ കര-
 യുവാൻ തുടങ്ങിയി-
 ടേറെ നാളായില്ലേ?—ഹാ, നീ
 മുഷിഞ്ഞിട്ടില്ലേ?.....

മലിനോത്സവം

രണ്ടാംഭാഗം

അങ്ങതാ കേൾക്കുന്ന ദേവാലയ-
 ത്തിൽനിന്നുസ്പൃത-
 മംഗള ഭീപാരാധനാ-
 മണിയൊലികൾ.
 കനകനാണയങ്ങൾക്കു പര-
 ലോകം പകത്തേക്കും
 കനിവില്ലാത്തീശപരന്റെ
 കഴൽവിളികൾ.

2 കതിസാമ്രാജ്യത്തിലേയ്ക്കു ഉ.5-
 യാളച്ചീട്ടുവിലും
 ക്ഷുദ്രപരോഹിതന്മാർ തൻ
 കപടതന്ത്രം,
 ഇത്രനാളും കേട്ടു കേട്ടു വഴി
 പിഴച്ചല്ലോ നിങ്ങൾ-
 ഉത്തിരിയൊന്നിനി സ്വയം
 ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ!

2 ഏടിഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞില്ലേ ജീവി-
 തത്തിൽ സമസ്തവും
 പിന്നെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളല്ലാ-
 തായിത്തീർന്നില്ലേ?
 മനയിൽസ്വർഗ്ഗം നിങ്ങളുടെ പടി-
 വാതിൽ കാത്തു നിൽക്കിൽ-
 പിന്നെ സ്വർഗ്ഗം നിങ്ങൾ മരൊ-
 ന്നിരക്കാനുണ്ടോ?

.

കി. പ്രിന്നണ്ടോ—വെറും കരികല്ലി-
 നണ്ടോ—വികാരങ്ങൾ

കല്ലും മരത്തുണ്ടുമല്ലേ

നിങ്ങൾതൻ ദൈവം ?

കോവിലിൽപോയ് വേണം പോലും സ്വപ്നം

കാണൽ, സുഖമയ-

ജീവിതത്തിൻ മദ്യശാല-

യഷ്ടപൂട്ടി !

മുന്തിരിയിൽ നിന്നു വേറിട്ടില്ലാത്ത
 മുകുതയും, നിങ്ങൾ
 മുന്തിരിയാൽ നിറയ്ക്കുവിൻ
 ജീവിതപാത്രം!
 ഏന്തായാലുമലഹരി വിട്ടു-
 പോവുകില്ല, നിങ്ങൾ-
 ഉന്തിനേരത്താറുവക്ക-
 ത്തണയുവോളം!

മുൻ മഞ്ഞിൽ മുശലകാലുപ്രഭ-
 പോലെ, മുന്തിരിയിൽ
 മുടി മുടിക്കിടക്കുന്ന
 ജീവിത സ്വപ്നം,
 മധുരമാകാതിരിയ്ക്കാനിട-
 യില്ല ;—വെടിയുവിൻ
 വിധൂരത, കാലം പാഴിൽ-
 കളഞ്ഞിടാല്ലേ !

പുക്കണം ഭൂമിയിൽവെച്ചു നമ്മുടെ

മോഹങ്ങളെല്ലാം

കായ്ക്കുവതുവെയെല്ലാം

ഭൂമിയിൽവേണം.

കൂരിരുളാർന്നൊളി മങ്ങിത്തണുത്ത

കല്ലറയിൽ വെ-

ച്ചാരറിയാൻ നമുക്കുവ

സാധിച്ചാൽത്തന്നെ ?

ഇന്നത്തെയീവസന്തത്തി, ലിന്ന-
 ത്തെയീപ്പനിർപ്പൂക്ക-
 ളൊന്നൊന്നായിട്ടിന്നു തന്നെ
 പറിയൂ നിങ്ങൾ !
 വാടിപ്പോകാമവ നാളെ, സാര-
 മില്ല, നേരമില്ല,
 വാടികയിൽക്കടക്കവിൻ
 വേഗമാകട്ടെ !

20 റിയോഴിഞ്ഞകലുവാനാവു-
കയി,ല്ലൊരിക്കലും

മാരണഭവത വന്നു

വിളിച്ചാൽപിന്നെ ;

വെറുതെ സംശയിച്ചയ്യോ, നിന്നു

നേരം കളയല്ലേ

വത്ര, വത്ര, കാത്തിരിപ്പു

മധുരമദ്യം!

 ഒരു കൊച്ചുലതപോലം പൂക്കു-
 ത്തെന്നൊരുനാളും
 കരുതുകില്ലവ നട്ടോ-
 ലുദ്യാനപാലൻ.
 ഒരു കൊച്ചു സുമം പോലും ഫല-
 മായിത്തീരരുതെ-
 ന്നൊരിയ്ക്കലും കരുതുകി-
 ലുദ്യാനപാലൻ!

ഒരു പിഞ്ചുതളിർപോലു,മൊരു
 പിഞ്ചു മലർപോലും
 വെറുതേ പിഴുതെറിയി-
 ല്ലുദ്യോനപാലൻ.
 സമസ്തവും പാലിയ്ക്കാനും സമ-
 സ്തവം ലാളിയ്ക്കാനും
 സമൃദ്ധകനാണാർദ്രനാ-
 മുദ്യോനപാലൻ !

ഒരു പുഷ്പം ചുവന്നാകാമൊരു

പുഷ്പം വെളുത്താകാ-

മൊരുപുഷ്പം നീലയാകാം,

മഞ്ഞയുമാകാം.

ശരി, പക്ഷെ, പക്ഷപാതലേശ-

മേശാതഖിലവും .

പരിപാലിക്കുന്നു കനി-

ഞ്ഞാരാമനാഥൻ !

ചിലതിങ്കൽ പരിമളം, ചില-
 തിങ്കൽ പലനിറം
 ചിലതിങ്കൽ മകരന്ദം
 പരിലസിപ്പൂ ;
 ചിലതെന്നാൽ ഗന്ധശുദ്ധ്യം, കാന്തി-
 ഹീനം, ഹാ, വിവർണ്ണം,
 ചിലതെന്നാൽ മദകര
 മരന്ദശുദ്ധ്യം !

എങ്കിലുമാരാമപാലൻ സംത്യ-
 ജിയ്ക്കി,ല്ലോമനത്തം
 തങ്കിടുമസ്സമങ്ങളി-
 ലൊന്നിനെപ്പോലും !
 ഭഗമോഹനായിടായ്ക്ക !—വന്നു
 വീഴും വെൺവെളിച്ചം
 നഗ്നമാ,യിരുണ്ട നിന്റെ
 ജീവിതത്തിലും !

പ്രകാശകാന്തിയിൽ, സ്വർണ്ണരാജ-
 സൗധത്തിനോടൊപ്പ-
 ചുറ്റും, ഹാ, മുങ്ങിനിൽപ്പു
 പല്ലമാടവും
 അടിമയുമരചനം, മണ്ണ-
 തന്നെ രണ്ടും, പോയ്ച്ചെ-
 ന്നടിവതുമാടുവിലാ
 മണ്ണിൽത്താൻ രണ്ടും !

കഴിഞ്ഞില്ല സീസറിനു പോലും
 തൻമാർഗ്ഗം പിളർ-
 നൊഴുകിയ ജീവരക്തം
 തടുത്തുനിൽക്കാൻ
 ചൂളിപ്പോയി വെറുമൊരു കുറ-
 രത്തിൻമുന്നിൽ, കത്തി-
 കാളിയോരാപ്പരാക്രമ-
 പർവ്വതം പോലും !

വിരതയില്ലായ്മയല്ല കൊന്നതു
 കണ്ണനെ, രണ-
 സുരനല്ലാഞ്ഞഭിമന്യു
 മരിച്ചതല്ല.
 ശക്തിപോരാഞ്ഞല്ല ബാലി ശര-
 മേറു പതിച്ചതും—
 ശപ്തമാക്കു വിധി!—വിധി-
 തടുപ്പതാരോ !

അവതാര പുരുഷന്മാർപോലും,

ഹത്വിധി മൂല-

മവശരായതുമ്മ-

ഉറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ ?

ഇല്ലാരാളും നിശിതമാം വിധി-

യോടതൃഗ്രമായി

മല്ലടി ചുടി, ചൊടുക്കും

ജയിച്ചവനായ് !

എത്ര മനോഹരികൾ വന്നെത്തി-
 തിരിട്ടു പരശ്ശുത-
 മെത്തിയോപ്പിയകൾ പിടി
 ചുടക്കിയാലും,
 അടിഞ്ഞുപോയവരുടെ വിശ്വ-
 വീര്യപരാക്രമ-
 പട്ടുകൾ വെറുമൊരു
 കല്ലറയ്ക്കുള്ളിൽ !

പുഴുതിന്നുമൊരു കാലം ഹിററുലർ-
 ക്കളേളാരിരുമ്പുകൈ
 കഴുകുമാർ കൊത്തിക്കീറും
 നിജശരീരം.
 കഴിയുകില്ലവർക്കുമൊ നന്തിൽ
 നിന്നു രക്ഷനേടാൻ
 മിഴിനീരിൽ കുമയിതെ-
 ന്നതൂളതമാവോ !

വീ രർപോയ പാദമുദ നോക്കി-
നോക്കിച്ചെന്നുചെന്നു

മാരണഗോപുരദ്വാര-

മണയുവോളം

മുന്നിൽ നമ്മൾ കാണുമ്പോൾ പല പരാ-

ക്രമകഥ—ചക്ഷു

പിന്നെയുള്ളതൊരുനീണ്ട

കൂരിരുൾമാത്രം !

രാഗമാലകളിൽ, ചില ഗായ-
 കാരങ്ങളിൽ, ലാ-
 ത്യാഗരാജ നാമധേയം
 പ്രതിലപ്തിപ്പൂ.
 വിശ്വഗാനമുഖലേടുത്തു-
 ണ്ണത്താരാസ്വരം, ഗ്രന്ഥ
 വിസ്തൃതിയിൽത്തള്ളി, കാലം
 വിജയം നേടി!

ശരിതന്നെ, മരണമതജ-
 യുമാ,ണതുകൊണ്ടു
 നരനെന്നും നിരാശയി-
 ലടിയുകെന്നോ ?
 അബദ്ധമാണതു; — നേരേ
 മറിച്ചു, നിത്യോദ്യമത്താ-
 ലടുത്തടുത്താശാകേന്ദ്ര-
 മണഞ്ഞിടേണം !

അ പ്ലമാത്രമായിട്ടുമിജീവി-
 തത്തെ, കർത്തവ്യത്തിൽ
 പുഷ്പമണ്ഡപങ്ങൾതോറും
 നൃത്തമാടിയ്ക്കൂ.
 അന്യനാഭ്രതികൾപെയ്യുമൃത-
 ധാരയിൽമുങ്ങി
 നിത്യവും മതിമറന്നു
 മരിച്ചു പാട്ടു!

ചെറു ബനങ്ങൾ വീണുവീണു തുടുത്ത
 പൂങ്കുവിലും പോലെ .
 പൊൻപുലരൊളിയിൽപ്പുതു-
 താമരപോലെ,
 ജീവിതവും മുന്തിരിയാൽ
 വികസിതമായിട്ടെ
 നീ വിഷാദവിവശനായ്
 വിലപിടിക്കാല്ലേ !

പ്രേമവിലാസിനിയുടെ മാറിൽ-

ത്തല ചായ്ച്ചുകിട-

ന്നോമനസ്സപ്പുങ്ങൾ കാണും

നിൻ ഹൃദയത്തെ,

തട്ടിയുണർത്തല്ലേ വീണ്ടും തപ്ത-

ചിന്താശതങ്ങൾ തൻ

മുട്ടനെടു ചീപ്പുകളിൽ

നിഷ്കൃഷ്ണം നീ!

ഓ വളുടെ പുഞ്ചിരിയിൽ

ജാത ലോകമേതു-

ണ്ടവളുടെ ഗാനമിഷ്ട-

പ്പെടാത്തതാരോ!

കാലദേശാതീതമല്ലേ, സാമജ

മോഹനഗാന-

ലോലുപയാമവളുടെ

വിലാസസുന്ദരം?

.

നീ യവളോടിണങ്ങിയാൽ നിന്നെ-

യവൾ ദേവനാക്കും

നീ, യഥവാ, പിണങ്ങിയാൽ

പിശാചുമാക്കും.

സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കശലാത കുറ-

ച്ചൊന്നുമല്ലവൾക്കി

വിഷ്ണുപത്തിൽ നരകവും

നാകവുമൊപ്പം.

ൊ വരതരും മുന്തിരിയാണെന്തി-
 നേക്കാളും മധുര-
 മവശ, നീയതൽപമാ-
 സ്വദിയ്ക്കാൻ നോക്കൂ.
 മണ്ണിൽ മങ്ങിക്കിടക്കും, നിൻജീവി-
 തമെടുത്തുയർത്തി
 വിണ്ണിലതു നക്ഷത്രങ്ങൾ-
 കിടയിൽനിത്തും !

പോ യകാലം വരികില്ല, വന്നി-

ടാന്നുള്ളതു വന്നു

പോവുകയും ചെയ്യും-നീയോ

വഞ്ചിതനാകും !

അതു പാടി,ല്ലെവിടെനിൻ മുന്തിരി,

നിൻ മുരളിയെ-

അതാ നോക്കൂ, വന്നു പോയി

വസന്തമാസം !

കിത്ത കാത്തിരിയ്ക്കുകയാണെങ്ക-

മയായവിടെ,യ-

പ്പുത്തവല്ലിക്കുടിയിക-

ലോമലാൾ നിന്നെ.

ചുണ്ടാടു ചുണ്ടുരുമ്മി,യപ്പുന്ത-

ണലിലവളൊന്നി-

ച്ചിണ്ടലററിരുന്നിനി നീ

സമുല്ലസിക്ര!

്കലയും ശാസ്ത്രവും തമ്മിൽ കല-
 ഹിച്ചു പന്തയംവെ-
 ച്ചുലയുവാൻ തുടങ്ങിയി-
 ടെത്രനാളായി
 ഇനിയും കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലവ
 രണ്ടും തിരക്കിയോ-
 രനമാനാതീതമാമൊ-
 രനഘസത്യം!

തപചിന്താലഹരിയിൽക്കണ്ണ-
 കാണാത്തസംഖ്യം പോർ
 മുക്തിയെന്ന ഹസ്തിയെ,ച്ചെ-
 ന്നരുമ്മിനോക്കി ;
 അവരവർ കണ്ടുമട്ടി,ലതിനെ.
 വണ്ണിച്ചു ചൊല്ലി-
 യവരിന്നും ചെയ്വു വാദ-
 പ്രതിവാദങ്ങൾ !

മുന്തിരിയെപ്പറ്റിമാത്ര, മാർക്സ്-
 മില്ലോരെതിർവാദം
 മുന്തിരിയെക്കഴിയുകി-
 ല്ലപലപിയ്ക്കാൻ !
 മുന്തിരിയെ—കലപ്പറ്റ മുന്തി-
 റിയെ—ത്തുടുത്തചെ-
 മ്മുന്തിരിയെ—ചെന്ത നിങ്ങൾ-
 ഉവലംബിയ്ക്കിൻ !

മലിരോത്സവം

മുനാംഭാഗം

കാലം പ്രവക്തം മുടങ്ങാതെ കറങ്ങി-
 കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു
 നാളുകളോരോന്നായ് മറ-
 ണ്ണതകന്നിടുന്നു
 നീയിനിയും മടിയനായിര-
 നാലോ ? — വഴിവക്കിൽ
 നീളേ നീളേപ്പറക്കട്ടേ
 നിൻപതാകകൾ !

 ഞരലുദ്യമത്തിലേ, യുദ്ധമ-
 മുദഗതിയിലേ-

യുദ്ധനരകം പടക്കുന്നു

നടപ്പടികൾ

ഉറങ്ങലാൽ നിരാശയും, നിരാ-

ശയാൽ വിനാശവും

വെറുത്ത നീ വലിച്ചിഴ-

ചാനയിയ്ക്കൊല്ലേ!

പ്രവൃത്തിയിൽ കിടക്കുന്ന വിജ-
 യത്തിൻ രഹസ്യങ്ങൾ
 പ്രസന്നനായതിനു നീ-
 യധീനനാക്കൂ !
 വായുവിങ്കൽക്കോട്ടകെട്ടിക്കള-
 യുവാനുള്ളതല്ല
 മായികമാണെങ്കിലും നിൻ
 ജീവിതകാലം !

വ ത്തമാനക്കുഴൽവിളി നിൻചെവി-
 യിലലയ്ക്കുമ്പോൾ
 വത്ത്മാനക്കുട,ലോള-
 മടിച്ചീടുമ്പോൾ,
 നീയുറങ്ങിക്കിടന്നാലോ?— വിജയ-
 ണ്തിൻ ദ്വീപിലേയ്ക്കു
 പോയിട്ടും പായ്ക്കപ്പലതാ
 നീക്കിടാറായി !

മ ദിരയെപ്പിരിയാതെ, മനം
 മങ്ങിക്കരയാതെ
 മദഭരിതനായ് മന്നിൽ
 മരുവും നിന്നെ,
 മരിച്ചാലും, ഞങ്ങളുന്ന് മറവി-
 തീണ്ടിടാത്തൊരു
 മരതകമലക്കാവിൽ
 മറചെയ്തോളാം !

അവസാന നിമേഷവും കഴി-

വോളം വെടിവതി-

പ്രവശവാസരം, നിജ

മുന്തിരിപ്പാത്രം.

ഒഴുകുകയാണു പാഴിലതിൽ-

പിന്നെപ്പടിഞ്ഞാറു

മഴുവനു, മയ്യോ, ശോണ-

മദിരാപൂരം!

അതും തീർന്നാലിരുട്ടായി, തണു-
 പ്പായി, മൗനമായി
 ഹതമാക്ഷമൊരു വെറും
 മരവിപ്പായി.
 പതിവായി പ്രകൃതിയിപ്പര-
 മാത്ഥം കാണിച്ചിട്ടും
 പതിഞ്ഞില്ല മത്സ്യനതു
 മനസ്സിലെന്നോ ?

പരായുതം സൗരയുധം കോത്തി-

ണക്കമൊരതൂത-

പരബ്രഹ്മ പ്രഭാവത്തെ-

പകച്ചുനോക്കി,

പരിഭ്രാന്തപരവശ ഹൃദ-

ന്തരൻ നരൻ, പാറി-

പ്പറക്കുന്നു പതിരുപാൽ

സംശയക്കാരനിൽ!

അ വസാനമവിടച്ചെന്നാധഃ

പതിച്ചീടുമെന്നു-

മവനൊരു ലവലേശ-

മറിഞ്ഞുകൂടാ.

പറക്കുമ്പോൾ പറക്കാനും, പതി-

യ്ക്കുമ്പോൾ പതിയ്ക്കാനും.

മറയ്ക്കുവൻ സന്നദ്ധനാ-

ണെന്നതു മാത്രം !

2 ഞലൺതൊട്ടു, മേലോട്ടുക-
 ചന്ദ്രാദികളോള-
 മിണക്കുണുണ്ടൊരുമിച്ചൊ-
 രദൃശ്യഹസ്തം.
 നീക്കമില്ലയ്ക്കുക നീല വിണ്ണ-
 ടച്ചു നിറത്തുണ
 നീടിയലുമേകമൗന-
 സംഗീതനാളം !

താരകത്തിലരുവിതൻ കള-
 കള, മരുവിയായ്
 താരകത്തിൻ തനിത്തട-
 ഞെളു തെളുക്കും,
 പകൻ നൽകപ്പെടുന്നു, പര-
 സ്പരമറിയാതെ
 പരമമായൊന്നിൽ ദിവ്യ-
 പ്രേരണമൂലം !

 തിൻ നടക്കാവുതോറും, നക്ഷ-
 ത്രങ്ങൾ പാടിപ്പറ-
 ന്നതിഥികൾക്കാത്മശാന്തി
 പകർന്നു.

അതിൻ കളിപ്പൊക്കുകളിൽ, പുനി-
 ലാക്കൾ തുളുമ്പിനി-
 ന്നതിഥികൾക്കനുഭൂതി-
 യരുളിടുന്നു.

അതിൻ നൃത്തശാലയ്ക്കകം, മാരി-
 വിൽ വന്നുണിയിട്ടു
 പുതുപരവതാനികൾ
 വിരിച്ചിടുന്നു.
 ഹൃദയങ്ങളുതിന്നുള്ളിൽ കട-
 ന്നചെന്നുമുദത്തിൻ
 മുദലാശ്ലേഷങ്ങളേറു
 തളന്നിടുന്നു !

അതിൽ പുഷ്പാവനങ്ങളിൽ, പുള-
 കങ്ങൾ പൂത്തു പൂത്തു
 ചിദാനന്ദപരിമള-
 ലഹരി ചേർപ്പു
 ത്യാഗത്തിന്റെ കാന്തസൂചിയുടേ-
 മാത്രം നോക്കിനിൽപ്പു
 ഭാഗധേയമവിടത്തിൽ
 പൂമഴുപെയ്‌വു !

അ മഹിത പ്രേമത്തിനൊരാൾ-

ധകനാവുമെങ്കിൽ

നീ മനുഷ്യ, മഹിയിങ്കൽ

മനുഷ്യനായി.

രണ്ടു മധുരപ്രേമത്തിന്റെ മുന്തിരി

നീ കുടിയ്ക്കുകിൽ

ഭൂമിയിൽ നിൻ ജന്മമനു

സഫലമായി!

വൈദുമാരു നേട്ടത്തേക്കാൾപ്പര-
 മമാമാരുസിലി
 കരഗതമാണു നിന-
 ക്കതിങ്കൾ നിന്നും.
 ഇരുളല്ല വെളിച്ചമാ,ണിര-
 വല്ല പകലാണു
 തരുന്നതു നിനക്കതിൻ
 ലഹരിയെന്നു !

പ്രേമത്തിന്റെ വേണുഗാനം തുളു-
 വിടുമൊരുനവ-
 ശ്രീമയവുന്മാവനമായ്
 നിന്റെ ജീവിതം,
 അനുഭവ ഗോപികകൾക്കു-
 ഭൂതിയേകിയേകി-
 യനശ്ചരാപദാനങ്ങൾ-
 കിടയാക്കട്ടെ !

20 യാമുഖപടമിട്ടു മുടി-
 യോരി പ്രപഞ്ചത്തിൽ
 മാനവജീവിതലക്ഷ്യം
 സ്നേഹിക്കൽ മാത്രം !
 സ്നേഹം, സ്നേഹം !-ഹാ ജഗത്തി-
 ലില്ലവേറൊന്നതിനോളം
 മോഹനമായ് !-സ്നേഹമേ, നിൻ
 ഭക്തദാസൻ ഞാൻ !

സ്നേഹിയുക്ക, ഭവനത്തിൽ സ്നേഹി-
യുപ്പെടുക, ജീവ-

ദാഹത്തിനമൃതധാര-

യാണത്ര രണ്ടും.

സ്നേഹശോക, സ്നേഹബാഷ്പ, സ്നേഹ
നിരാശകളെല്ലാം

സ്നേഹശൂന്യസുഖത്തേക്കാ-

ളതി മധുരം !:

തുലസ്തേഹമേ, ദേവി, നിൻമുഖ-
ദർശനത്തിനാ-

ണിതുവരേയ്ക്കുഴന്നതും

തിരഞ്ഞതും ഞാൻ.

അന്ത്യനിമേഷത്തിലുമെന്നാത്മ-

വിപഞ്ചികയിൽ, നി-

നംഗുലികൾ സഞ്ചരിയ്ക്കിൽ

ചരിതാത്മൻ ഞാൻ!

എ നിയ്ക്കുനിൻ ചിന്തപോലും നിർ-
 വൃതിയാണിനിനിൽപൂ-
 വനികതിലൊരുനാൾ ഞാൻ
 വന്നു ചേന്നാലോ!
 കുളിർകോരിയിടുകയാണെന്നിന്നു
 നിൻ സുരഭിയാം
 കുളിപ്പുകാവനരംഗ
 സ്മൃതികൾ പോലും!

അനേക സുഖങ്ങൾതൻ തര-
 ക്കളിലിത്രനാളെ-
 നാനഭവപ്പെങ്കിലികൾ
 പറന്നുപാടി.
 നിസ്തലമാം നിൻഹൃദയ നിരുക-
 ള്ത്തിൽത്തിരിച്ചെത്തി
 നിശ്ചലയുതിനിയവ
 ചിറകൊതുക്കി.

ചക്രവാള സീമകൾക്കുമപ്പുറം
 നിൻ സനാതന-
 സ്വർഗ്ഗശാന്തി വീണവായി-
 ചലഞ്ഞീടട്ടേ!
 ഇപ്രപഞ്ചവൃദ്ധ്യത്തിൽ നിൻ
 മയുഖമതല്ലികൾ
 സുപ്രഭാതം മുങ്ങാതെ
 കൊളുത്തിടട്ടേ!

സേന

ഹമേ, നിൻമദിരയിൽ മുങ്ങി-
മുങ്ങി, ജ്ജഗത്തൊരു

മോഹനോന്മാദത്തിൽ മുർച്ഛി-
ച്ചമന്നിടട്ടേ!

മരണവും ജീവിതവും നിൻ
മുരളീരവം നുകർ-

ന്നൊരുപോലൊരുസ്വമായ്
ഭവിച്ചിടട്ടേ!!...

*

*

*

*

*

*

*

*

അങ്ങനാ ചൊങ്ങുന്ത വാനി, ലൊരു
 വെള്ളിക്കിനാവുപോൽ
 മംഗളവസന്തകാല
 കലേശലേഖ
 പ്രേമസുസ്തിതം പൊഴിപ്പു താരക-
 ളെന്നോമലെ, നീ
 താമസമെ, ന്തയ്യോ, വേഗം
 നിറയ്ക്കൂ പാത്രം!

 നിലാവു തളിർന്നു, മല്ല
 പുത്തു പരിമള-
 പൂരമിളംകാററിലല
 തുളുമ്പിനിൽപൂ.
 നാമിനിയീ നികുഞ്ജത്തിൽ വിശ്ര-
 മിച്ചു സുഖിയ്ക്കുമെ-
 ന്നാമലാളേ, വേഗം വീണ്ടും
 നിറയ്ക്കൂ പാത്രം!

രക്ഷിതകൾ മരക്കാമ്പിൽച്ചിറ-

കടിച്ചിണകൂടി

മേൽക്കുമേൽപ്പൊഴിപ്പൂ, നേർത്ത

കളകളങ്ങൾ

പാവനമാണീമുഹൂർത്തം,മിത്ര

പാഴിൽക്കളകയോ

ജീവസർപ്പസ്വപ്നം, പേർത്തും

നിറയ്ക്കൂ പാത്രം!

 നന്ദശീതളമാമിപ്പുനി-
 ലാവു, പുഴവക്കം,
 മന്ദാക്ഷലോലപയായെ-
 ന്നരികിൽ നീയും
 പരിമളലഹരിയും പത്മ-
 യുമീമുന്തിരിയും
 പരമോല്പാസഭേ, ഹാ, ഞാൻ
 നിർവൃതിക്കൊരവൃ !

അ മരവല്ലരിപ്പുകുളു-

ത്തരുത്തലസമാ-

യമലനന്ദനങ്ങളി-

ലലഞ്ഞ നിന്നെ,

അരികിൽച്ചേർന്നുണച്ചുണച്ചുന-

രാഗവിവശൻ ഞാ-

നനശ്ചരസംഗീതത്തി-

ലലിഞ്ഞീട്ടുട്ടേ !

അരുണിമകളിയാടു മല-
 രെതിക്ഖവിൾക്കൂമ്പിൽ-
 ഞ്ഞരുതെരെച്ചുംബനങ്ങൾ
 വിതറീടുവാൻ,
 അഴകാളമളകങ്ങൾ മാടി-
 മാടിയൊതുക്കുവാ-
 നരികിൽച്ചേർന്നിരുന്നീടു-
 കനപമേ, നീ!!...

ഇ വസന്തം കഴിഞ്ഞാ, ലിപ്തക-
ളൊക്കെക്കൊഴിഞ്ഞാ, ല-

നീവിജനവനികയും.

വിസ്തൃതമാകും !

അന്നു നമ്മളനുശയ വിവ-

ശരായിടുനെന്നി-

നിന്നീ മദിരോത്സവത്തിൽ

മഴുകിയെങ്കിൽ ?

ലർക്കെത്തുറന്നുപോയി പാത-

ശാലാകവാടങ്ങൾ-

ഉലംകൃതമായി മടി-

രോത്സവരംഗം.

മണിവിണക്കമ്പിവേഗം മുറക്ക-

സന്ദേശവും കൊ-

ണ്ടണകയായ് പാരപാലൻ-

സമയമായി!

മുന്തിരിപ്പച്ചിലപ്പടർപ്പിളം-
 കാരറിലുലഞ്ഞുവ-
 ണ്തന്തികത്തെയ്ക്കതാ മാടി
 വിളിപ്പു നമ്മെ !
 മദിരോത്സവം കഴിഞ്ഞാൽ മറ-
 ക്കല്ലേ, ജഗത്തേ നീ
 മറചെയ്യാൻ ഞങ്ങളെയൊ
 മുന്തിരിക്കാട്ടിൽ !!...

